

Het verhaal over de car-check is kort, maar een van mijn favorieten. Zoals ik al eerder zei, speelden deze verhalen zich soms af in een heel andere tijd dan nu. Tegenwoordig bezitten velen een auto of op zijn minst een scooter/brommer. In de tijd van dit verhaal, niet dus. Ik praat over de tijd van voor 1962, toen ik bij de MLD kwam.

Drie in die tijd onder officieren vliegers hadden samen, ondernemend als ze waren, een tweedehands auto gekocht.

Zij waren nieuwsgierig naar de prestaties en wilden die checken op de startbaan.

Hiermee moest natuurlijk tot op het juiste moment gewacht worden.

Dit deed zich op een gegeven moment voor. Veld gesloten en de meeste mensen naar huis.

Dus waarschijnlijk na vast werken. Of tijdens het weekend. Ik vermoed het laatste.

Er werd gekozen voor de korte, baan "17". Zij lijnden op en het gas pedaal werd diep ingetrapt.

De prestaties voor wat betreft aceleratie en snelheid vielen niet tegen en er werd dan ook tot het uiterste gegaan.

Het moment van snelheid verminderen brak aan. Het rempedaal werd zachtjes beroerd.

Jammer, het had geen enkel effect. Ook vol remmen had geen invloed op de voorwaartse snelheid. Daar relatief kort voor het einde van de baan was begonnen met remmen, werd deze al snel gepasseerd.

Zij kwamen terecht in het stuk grasland tussen het einde van deze baan (kop 35) en de Wassenaarse Wetering. Ook dit kon hun snelheid niet voldoende terugbrengen en zij "dichtten" tenslotte met hun voiture in deze grote boezem met een gemiddelde diepte van een meter, soms meer door de ruim aanwezige modder.

Misschien mede door de veelvuldige oefening "Dingy Drill" bij de MLD, wisten zij gelukkig snel te ontsnappen.

De volgende dag werd door middel van een hefkraan (crashwagen?) de auto geborgen.

Hij was afgeschreven, zeker gezien het feit dat een bollenschuit of ander vaartuig, het dak had voorzien van diverse scherpe deuken met regelmatige tussen afstanden. Hetgeen wees op een sloop schroef.